

заключавали между Дунава и Трансильваніѣ и дѣлили
сѣ ся на окрѣгы; всякой окрѣгѣ ималъ свой сто-
лицѣ съ свой управитель, който зависялъ отъ вѣрхов-
ныя Господарѣ. И до днѣсь основани-ти тамѣ гра-
дове отъ оныя Бѣлгары още носятъ исто-то си назва-
ніе, както : *Великій Варадинѣ, Арадинѣ, Сегединѣ,*
Боянѣ, Добровичнѣ, Будинѣ, Бѣлградѣ, Землинѣ, Мо-
равица, Орѣховица, Вѣршецѣ и пр. Отъ тѣхъ Будинѣ
е былъ столица на вѣрховны-ты Бѣлгарскы Госпо-
даре. Тоя градѣ е былъ много славенъ въ Бѣлгар-
ско-то вѣрмя; това ся види и изъ народны-ты ни-
пѣсни, що прѣпѣватъ славно-то му имя — „*Будинѣ-*
Града“. —

Бѣлгаре-ти въ тѣхъ землѣхъ напѣрѣдѣли и до
толкосѣ усили Господарство-то си, щото достигнѣло
да има подѣ власть-тѣ си и другы васалны народы,
както Славяне-ты, що живѣли по отонѣднѣ-тѣ стра-
нѣхъ на Дунава, близу при езеро Блатенѣ (Балатонѣ),
по Каринтінѣ, по Щирінѣ и Адриатическѣ Украинѣ.
Всичкы тѣхъ княжества ся управляли отъ свои кня-
зове, васали на Бѣлгарско-то Господарство.

Нѣ догдѣ Бѣлгарскы-ты Господаре отъ еднѣхъ
странѣхъ глядали да распространявать власть-тѣ си
по другы околны народы, отъ другѣхъ странѣхъ Франкы-
ты, който такожде имали по ближни-ты прѣдѣлы
свои васалны народы отъ Нѣмцы-ты, захванѣли да от-
нимать Бѣлгарскы-ты васалны мѣста и да ги подчи-
нявать подѣ тѣхъ си. Заради това много пѣти тыя
два могущественны народа, Бѣлгаре и Франкы ся за-
лавляли за орѣжіе и честь-та прѣминувала ту на